

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 13. Quod non sit excommunicatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

esse negare non possumus, nempe à Gelasio in c. non confidat. 50. dist. ubi vetat corpore vitiatos diuinis applicari ministeriis, & in confesso est eum, qui admittitur ad clericalem consuram, diuinis applicari ministeriis. Et illud textum generaliter intelligunt Prapostus, Geminianus, & Turcremata dicentes, ex huiusmodi corporis vitio contrahi irregularitatem: & hinc sequitur impedire non solum maiores ordines, sed etiam minores, & clericatum, Summis in verb. irregularitas. Præterea, casus propositus per Bellameram est valde diuersus à nostro, agit enim de eo, qui habebat maculam in oculo, qui visum impendebat, seu inducebat magnam deformitatem, nec generabat scandalum in populo: & tamen etiam hoc casu requirit dispensationem Episcopi. Præterea, quamuis Doctores communiter in c. Thomas de corpore vitiat, tradant, quod ut vitium corporis repellat à promotione, requiritur, ut sit tale vitium, quod scandalum generet in solemniter celebrare, vel in actu solemniter celebrandi, ut post Butrium in capi. primo & in dict. capit. Thomas, tradit P. de Baisio in directorio election. c. 19. 2. par. & B. Ant. in tr. de irregularit. c. 5. tamen non videtur tutum in casu proposito dicere, quod vitium non sit tale, quod non inducat magnam deformitatem, & non sit aptum generare scandalum, maxime cum Doctores passim hanc distinctionem adhibeant in quibusdam vitis albuginum, & macularum, non autem effusionis oculi, vel mutilationis membri, ut videre est ex his, quæ tradunt præfati Doctores, & Pavinus de visitat. qu. 6. 2. part. n. 21. & in hoc casu versatur arbitrium iudicis, non autem in mutilatione, ut colligitur ex traditis per Menoch. qui alios citat de arbitr. casu 226. longe enim differunt huiusmodi vitia à mutilationibus, & quantum, cum sex, vel 7. legib. seqq. de ædificat. Hinc inferrebat, necessarium fuisse hoc casu dispensationem Papæ, ut tradunt præfati Dd. in dict. capit. non confidat. & Bellamera in d. c. de gradib. col. 1. Specul. de dispensatio. §. iuxta, numero tertio & 61. cum finis in mutilatione. Et facit capit. primo de re iudicata in 6. & ibi Archidia. Milis in verb. dispensare, Ioan. Andr. in capit. primo de corpore vitiat. Et secundum istam distinctionem sunt intelligendi moderni, qui tradunt in nonnullis vitis & deformitatibus non requiri Papæ dispensationem, quia procedit in leuib. vitis, & debilitatibus, non autem in membrorum principalium mutilationibus: vel quando quis dispensatur, ut iam susceptis ordinibus ministret, quod facilius permittitur, & ita procedit textus in c. 1. & 2. de corpore vitiat. & c. quicunque. 50. dist. Sed dato etiam, quod in casu isto non requireretur dispensatio Papæ, seu sufficeret dispensatio Ordinarij, utique clericatus non potest sustineri, quia non reperitur dispensatus cum causa cognitione, prout requiritur in Episcopo. Speciale enim est in Papæ, ut scienter gratiam faciens inhabili, censeatur cum eo dispensare. Specul. de dispensat. §. qualiter, n. 2. 3. & 4. Abbas in c. cum in cunctis, §. inferiora. nu. 8. de election. & ibi Dec. n. 8. Et ita conclusum pro inualiditate clericatus.

31 Nec obstat dicta doctrina Nauarri, de eo, qui vinum non potest bibere, nam contra eum tenet Toletus dist. capit. 57. 1. regu. dicens, non esse probandam eius sententiam, nam longe aliud est cum ordinato, siue cum ante promotionem superuenit defectus, & cum post promotionem: si enim ante promotionem defectus est, ad nullos debet promoueri: quia omnes homines ordinantur ad sacramentum altaris, ad quod ille inhabilis est, iam vero ordinatus toleratur in susceptis, ad quos habilis est, & sine deformitate, aut scandalo potest exercere, ut col-

2. Tom.

ligitur ex d. cap. 2. de clerico agrotante, & ibi Panorm. & est communis sententia. Ita Toletus. Et t ad id quod diximus, quod inter sacerdotium, & alios ordines inferiores non sit necessaria actualis connectio, potest dici, requiri nihilominus habilitatem, & capacitatem ad sacerdotium, ad quod reliqui ordinantur.

Præterea respondetur, quod quidquid esset in eo, qui vinum non potest bibere, tamen in corpore vitiat aliquid dicendum esset, ex quo sunt absolute irregulares, ut in d. c. non confidat.

CAP. XIII.

Quod non sit excommunicatus.

SUMMARIUM.

Oportet eum, cui de beneficio providetur, non esse aliquam censuram ligatum, n. 1. Quæ secundum Canonistas triplex est, excommunicatio, suspensio, & interdictum. n. 2.

Imprimis oportet, quod non sit excommunicatus, nam excommunicato beneficia conferri non possunt. n. 3. Et collatio excommunicato facta de iure est nulla. nu. 4. Etiam si sit facta motu proprio. n. 5. Et ideo non præstat titulum coloratum, & sic possessio illius non est restituibilis, constando ex actis, quod collatio fuit facta excommunicato, n. 6. Licet secus ad effectum regule de irreali. n. 7.

Non conualescit collatio per sequentem absolutionem, n. 8.

Prædicta doctrina procedit etiam in collatione facta excommunicato occulto, & ignoranti etiam probabiliter, & inuincibiliter se esse excommunicatum, nam adhuc collatio est nulla, n. 9.

Secundo procedit etiam in foro conscientie, in qua beneficium excommunicato collatum ab ipso retineri non potest, num. 10.

Tertio procedit etiam si excommunicatio sit iniusta contra Suarez. II. & 12. quamuis secus excommunicatio sit nulla, numer. 13.

Quarto procedit etiam in electione, & presentatione, seu nominatione. nu. 14.

Quinto procedit etiam in permutatione beneficiorum facta per excommunicatum, quæ non valet num. 15. & 16. Sed quamuis non valeat quoad excommunicatum, tenet tamen quoad non excommunicatum compermutantem, numero decimo septimo. Et non valet collatio facta excommunicato ex causa permutationis quavis tempore resignationis, & admissionis non esset excommunicatus, numero decimo octauo. E conuerso, si tempore collationis non erat excommunicatus, valebit collatio, & permutatio, quamuis tempore resignationis, & admissionis Ordinarij esset excommunicatus, numero decimo nono. Quamuis si fieret coram Papæ seu Legato resignatio etiam ex causa permutationis in fauorem excommunicati, sine absolutione ad effectum, quæ dari solet, non valeret admissio in fauorem illius num. 20.

Caput 1. de rescriptis in 6. ubi quod non valet gratia, seu rescriptum impetratum ab excommunicato, non habet locum in gratis concessis ab Ordinario, numero vigesimo primo.

Sexto procedit non solum in quibusvis beneficiis Ecclesiæ,

H 2

ficiis, sed etiam in quacunque dignitate, & officio Ecclesiastico, etiam temporali, habente usum iurisdictionis, seu ordinis. num. 22. Nam horum est incapax excommunicatus, quia est incapax vsus iurisdictionis, & ordinis, ad quem ordinatur, nu. 23. Et idem est eadem ratione in dignitatibus, seu officiis non Ecclesiasticis habentibus iurisdictionem, nam etiam horum collatio facta excommunicato seu electio est nulla, contra Suarez, num. 24. & 25. Licet secus, ubi obueniunt successionem, seu ratione bonorum, vel maiorem, numero 26.

Septimo procedit etiam in excommunicato minori excommunicatione, nam collatio, electio, seu presentatio illi facta, est nulla, num. 27. Etiam si electores, vel collatores eum excommunicatum probabiliter ignorarent, num. 28. Quamuis alij aliter teneant, a num. 29. ubi respondetur c. h. de cler. excom. ibi, scienter, numero 30. & 3. seqq.

Octavo procedit etiam in pensione. n. 34.

Limitatur dicta doctrina primo, ut non procedat in beneficij iam collati, vel sub sua expectatiua cadentis acceptatione facta ab excommunicato, quae valida est, n. 35. & ratio est, quod acceptatio ius titulumque non tribuat, sed potius ad factum, quam ad ius pertineat, nu. 36. Beneficium tamen acceptatum vigore expectatiuae non potest ei conferri ante absolutionem, sed collatio suspenditur, n. 37. Et respondetur difficultati, quam mouet contrarium, quod acceptatio beneficij iam collati iuris in re, acquisitionem inducere videtur, a nu. 38. Et iuxta dicta accipiendus Caietanus, nu. 39. & 3. seqq.

Si collatio fiat excommunicato, qui eam accepit, ablatam excommunicationem, non valebit, n. 43.

Improbatur quod ait P. Ledezma, & alij, excommunicatum acceptantem collationem beneficij, seu electionem, peccare nihilominus mortaliter, & satisfaci eorum rationi, n. 44. & 45. & seqq.

Quando excommunicatus peccaret acceptando coram alijs, cum quibus communicare non posset, propter communicationem cum illis solum esset peccatum veniale, n. 47.

An excommunicatus possit optare, a n. 48. ubi resolvitur, quod poterit optare, quando non mutatur titulus, sed optio sit tantum quoad praebendam temporalem, etiam si esset notorius excommunicatus, seu denunciatus, & extra Calendarium, & communionem Ecclesiae, ubi vero mutatur titulus, & debet fieri noua collatio beneficij, poterit optare, id est, declarare suam voluntatem ad optionem, seu illam acceptare, non tamen sibi facere prouideri de beneficio optato, sed tunc differri debet prouisio, donec sit absolutus, numero 49. & 3. seqq.

Ubi optio solum operatur retentionem vnius beneficij, & dimissionem alterius, proculdubio valet optio facta ab excommunicato, n. 53. Et respondetur cap. referente, de praebendis, n. 54.

Accessus, & coadiutoria cum futura successione, si sunt in forma commissaria, nihil refert, quod tempore vacationis beneficij impetrans sit excommunicatus, modo tempore collationis sit absolutus, n. 55. Si vero essent in forma gratiosa, ita quod succedente vacatione Papa ex nunc, prout ex tunc confert, & valet collatio, & prouisio facta per Papam, etiam si tempore vacationis impetrans esset excommunicatus, a numero 56. & seqq. Et conducit decisio Gambardi adducta, numero 58.

Secundo limitatur praedicta doctrina, ut non procedat in

prouisione facta in fauorem excommunicati a Papa, vel Legato, cum clausula absolutionis a censuris ad effectum gratiae consequendum in literis Apostolicis apponi solita, n. 59. & 60. ubi referuntur agentes de ista clausula, quae non prodest in superioribus, nec irregulari, n. 61.

Cum absolutio illa, quae datur in literis, si ad effectum presentium dumtaxat consequendum, excommunicatus, qui impetrat beneficium in forma commissaria, debet absolui, antequam fiat collatio a commissario, alias collatio erit nulla, num. 62. nam ista absolutio ad effectum operatur impetrationis validitatem, propter cap. de rescript. in 6. & solum prodest ad effectum, ut litera sint validae, & si sunt in forma commissaria ad effectum solum, ut valeat mandatum de prouidendo, si vero in forma gratiosa, ut valeat prouisio, numero 63. Et si illa absolutio prodesset, ut valeret prouisio per commissarium, & executorem facienda, prodesset etiam quoad censuram futuram, numero 64.

Impetrans sic absolutus ab excommunicatione non poterit celebrare, nec diuinis interesse, nec alia facere, cum illa absolutio sit ad effectum presentium dumtaxat consequendum, num. 65. nec faciet fructus suos beneficij sic collati, num. 66.

Per dictam clausulam, teque a quibusuis, & c. posita in literis Papae, absolutus etiam impetrans ab excommunicationibus, & censuris reservatis Papa etiam in Bulla censura, num. 67. At per dictam clausulam posita in literis Legatorum, solum absolutus a censuris, a quibus ipse alias poterat absolueri, num. 68. Sed quamuis hoc de iure verum sit, videtur Nuntium Hispaniae posse per dictam clausulam absolueri ad effectum a quibuscunque censuris etiam Papa reservatis, a quibus alias non posset absolueri ex clausula suarum facultatum posita, num. 69. & 70.

An Ordinarius possit vi dictae clausulae in suis prouisionibus, n. 71. ubi resolvitur affirmatiue, quamuis non soleant eam apponere, & per eam tantum possent absolueri ab iis, a quibus alias poterant. Facit, quod index potest suspendere interdictum ad aliquem effectum, & etiam cessationem, n. 72.

Tertio limitatur, ut possit quis post absolutionem retinere beneficium tempore excommunicationis collatum, si cum eo fuerit dispensatum, n. 73. Quae dispensatio ab Episcopo fieri potest, n. 74. Et dispensatione facta non requiritur alia collatio, n. 75.

Non poterit Episcopus dispensare ubi beneficium illud conferre non potest, nu. 76. Et ideo ubi collatio, electio, seu presentatio ad alium spectat, non potest Episcopus dispensare, nisi illo consentiente, nu. 77. Et ubi Papa beneficium prouidit, non potest etiam Episcopus dispensare, quia beneficium manet effectum, nu. 78.

Non potest etiam dispensare Episcopus, qui scienter huic beneficium contulit, n. 79. Sed contrarium tenetur cum Suarez, quia non est priuatus potestate illud iterum conferendi. Nam cap. in cunctis, §. final. de electione, habet locum solum in defectibus ibi expressis, & non in alijs, saltem de se temporali & facile mobili, contra glossam, & alios, a numero 80. & 6. numero seqq. Et facit consilium Nauarr. quod Episcopus auctoritate concilij cap. 6. session. 24. potest dispensare in irregularitate descendente ex delicto occulto, & ipso sciente, & etiam de consensu & mandato eius facta, n. 87.

Non potest etiam Episcopus dispensare, ubi quis scienter intrusus est in beneficium sibi excommunicato collato propter

pter inhabilitatem ex intrusione contrariam numero 88.

Quarto & ultimo limitatur prædicta doctrina, ut non procedat in possessione beneficii capta ab excommunicato, quæ valida est. n. 89.

Denique oportet eum, cui de beneficio provide-
tur, non esse aliqua censura ligatum, seu irretri-
tum, Cechus de Republica Ecclesiastica, c. de beneficia-
tis, n. 3. vers. 6. Lessius de inst. & iur. lib. 2. c. 34. d. b. 22.
2. & Azor instit. mor. 2. p. lib. 6. c. 7. q. 2. Quæ secundum
canonistas triplex est; scilicet excommunicatio, & inter-
dictum tantum, ex c. querenti, de verb. significat. Lam-
ber. de iure patron. 1. p. 2. lib. 9. ar. 3. num. 3. Vgolin. de
censuris, tab. 1. c. 26. & Suarez Theologus doctissimus
5. tom. de censuris, disp. 3. sect. 3. recte Aulæ de censuris.
1. p. dub. 5. Aulæ de Andrada ad bullam cruciatæ.
48.

Et in primis oportet, quod non sit excommuni-
catus, nam excommunicato beneficia conferri non
possunt. c. postulasti, de Clerico excommunicato mini-
strante. Quod tamen adeo verum est, ut collatio excom-
municato facta de iure sit nulla, ut in d. c. & ibi Doct.

Selua de benef. 3. p. quest. 4. Caputaquen dec. 305. p. 2.
Flam. Paris. de resignat. benef. lib. 4. q. 3. a. n. 44. & lib.
5. q. 6. a. num. 77. Doct. Frechilla de excom. ar. 5. 2. p. nu.
6. & 10. cardin. Toletus in sum. lib. 1. c. 13. in editione
Rom. & Sairus de censuris, lib. 2. c. 5. n. 1. & alij. Etiam si
facta sit motu proprio, Rebuff. in concord. ut. de ex-
communicatis non vitant, vers. advertendum est, Sairus
ibi, num. 6. & couar. n. 2. & Suarez n. 13. & alij citandi,
6. n. 9. Et tamen non præstat tit. coloratum, & sic pos-
sessio illius, non est restituibilis constando ex actis,
quod collatio fuit facta excommunicato, ut fuit de-
cisum in vna Conchen. Capellanæ de anno 1547. ut
per Puteum dec. 78. lib. 3. Existimo tamen fecus esse
dicendum ad effectum reg. de trienniali, cum in ea
excipiuntur tantum simoniacus, & intrusus in bene-
ficio referuato in corpore iuris, quamvis Rebuff. de
pactis possessor. n. 253. alias 205. & in rep. d. c. postula-
stis. in gloss. verb. retinere. n. 69. contrarium velit, con-
tra quem ex Sarnen. in d. reg. de trienniali quest. 27. &
28. tenet in terminis Nauar. in c. si quando de rescrip.
excep. 10. n. 9.

Nec conualefcit collatio tamen per sequentem abso-
lutionem, Rebuff. d. vers. advertendum est. Corraf. de
benef. 4. p. c. 1. n. 13. Sairus sup. n. 7. Vega in Espejo de
curas, c. 12. n. 83. & statim citandi.

Et prædicta doctrina procedit etiam in collatio-
ne facta excommunicato occulto, & ignorant, et-
iam probabiliter & inuincibiliter se esse excommu-
nicatum, nam adhuc collatio est nulla gl. 2. Postula-
stis. in gloss. verb. retinere. n. 69. contrarium velit, con-
tra quem ex Sarnen. in d. reg. de trienniali quest. 27. &
28. tenet in terminis Nauar. in c. si quando de rescrip.
excep. 10. n. 9.

Nec conualefcit collatio tamen per sequentem abso-
lutionem, Rebuff. d. vers. advertendum est. Corraf. de
benef. 4. p. c. 1. n. 13. Sairus sup. n. 7. Vega in Espejo de
curas, c. 12. n. 83. & statim citandi.

Et prædicta doctrina procedit etiam in collatio-
ne facta excommunicato occulto, & ignorant, et-
iam probabiliter & inuincibiliter se esse excommu-
nicatum, nam adhuc collatio est nulla gl. 2. Postula-
stis. in gloss. verb. retinere. n. 69. contrarium velit, con-
tra quem ex Sarnen. in d. reg. de trienniali quest. 27. &
28. tenet in terminis Nauar. in c. si quando de rescrip.
excep. 10. n. 9.

2. Tom.

d. c. 7. q. 8. qui late hoc explicant. Quamvis Nauar. in
c. fratres. de poenitentia, dist. 5. n. 46. dicat, quod impe-
tatio beneficii facta per eum, qui se probabiliter ig-
norabat excommunicatum, tenet ex gl. 2. illius cap.
Apostolica. penult. putata singulari à Felin. in cap. sicut
tuus. col. 2. de simon. & probata per Card. in cons. 40. &
dicit probabile Less. sup. n. 1. 7. sed communis est in
contrarium, quam putat veriorum Lessius ibi, & eam
potius tenet d. gl. ut sup. citauimus, ut constet circa
medium, ibi: Non credo, quod electio de ipso facta te-
neat, &c. Et antea solum dicit, quod ignorans se ex-
communicatum non peccat, si literas obtinuerit pro
beneficio, vel alio negotio, nec qui ipsum eligerent
hoc ignorantes.

Secundo procedit etiam in foro conscientie, in quo
beneficium excommunicati collatum ab ipso retineri
non potest d. cap. postulasti, & ibi Rebuff. in d. gloss.
verb. retinere. n. 62. Vgolin. d. c. 13. §. 5. n. 1. & Sairus n. 21.

Tertio, procedit etiam si excommunicatio sit iniu-
sta, Rebuff. d. 2. notab. n. 72. ampliat. Couarr. d. §. 7. n.
7. ad fin. Vgolin. d. c. 12. §. 1. n. 1. Enriquez d. lib. 13. c.
14. §. 1. in gloss. litera A. & cap. 15. §. 2. & Sairus num. 10.
1. Cæsar de Grassis d. dec. 191. n. 19. & 20. Quidquid tamen
Suarez d. 5. tom. disp. 4. sect. 7. d. n. 26. dicat esse validam,
donec in iudicio irrita declaretur, & alij Theologi
male tenentes excommunicationem iniustam ex
parte causæ esse nullam

Quamvis secus tamen si excommunicatio sit nulla, Re-
buff. ibi, & n. 24. & 29. & d. tit. de excomm. non vi-
tan. vers. salutis, & Couar. ibi, n. 5. Nauar. in cap. cum
contingat. de rescrip. rem. §. n. 9. & 11. Cæsar de Grassis
d. dec. 119. Vgo in d. §. 1. n. 2. Enriquez d. c. 14. §. 1. in
tex. & gl. litera A. & d. c. 15. §. 2. in gl. 1. K. Lu. Lop. d. c.
17. Cechus d. vers. 6. Sairus d. n. 10.

Quarto procedit etiam in electione, & presentatio-
ne, sed nominatione. Lamber. de iure patron. 1. p. 2.
lib. 9. ar. 1. Rebuff. d. 2. notab. n. 43. & 55. seu n. 85. & 97.
& d. ut. de excommunicatis non vitant, vers. item electio
& segg. Couar. n. 1. Flam. Paris. d. lib. 4. q. 3. n. 47. & d.
lib. 5. q. 6. n. 80. & 81. Vgolin. d. c. 13. §. 2. Frechilla a. n. 6.
Enriquez, Lud. Lop. Toletus, Sairus a. n. 16. ad 19. &
Suarez n. 10. ubi sup. Lessius n. 116. & Azor d. 7. 8. &
Aulæ supra.

Quinto, procedit etiam in permutatione benefi-
ciorum facta per excommunicatum, quæ non valet,
nam permutatione nouum beneficium, nouumque
ius acquiritur, cuius est incapax excommunicatus,
Cosmas in pragm. sanct. tit. de collatio. §. item insuper.
verb. disponere. Rebuff. in d. c. postulasti. d. 2. notab. nu.
73 seu numero 15. & d. ut. de excomm. non vitant. vers. sic
nec valet etiam & vers. 8. Couar. supra numero 2. vers. 5.
Flam. d. libro 4. q. 3. numero 45. Vgolin. d. c. 13. §. 2. n. 6.
Frechilla supra n. 8. Lud. Lop. d. c. 17. Sairus num. 14. &
Suarez supra numero 11. dicens, resignationem bene-
ficii in fauorem excommunicati, siue simplex sit, siue
per modum permutationis, inuvalidam esse, & c. & A-
zor d. quest. 8. & Aulæ supra.

Et facit tamen gloss. in clem. 1. de poenit. verb. obtinenda, 16
quam ibi sequuntur Card. s. ipsius. quest. 3. numero 4.
Anchar. numero 10. Bonifacius numero 54. & 108. de
qua memini infra 11. par. c. 3.

Adverte tamen, quod quamvis tamen non valeat per-
mutatio, quoad excommunicatum, tenet tamen quo-
ad non excommunicatum compermutantem, Cos-
mas d. vers. disponere, circa si. Rebuff. d. vers. nec valet
& Frechilla d. n. 8.

Adverte etiam, quod non valet tamen collatio facta
excommunicato ex causa permutationis, quamvis

H 3

- tempore resignationis & a. l. n. f. f. i. n. n. m. c. l. c. excommunicatus. E conuerso t si tempore collationis non erat excommunicatus, valebit collatio, & permutatio, q. amais tempore resignationis, & admissionis, ordinarij esset excommunicatus, nam licet ex resignatione ex causa permutationis facta, & admissione illius acquiratur ius compermutanti, vt sibi fiat collatio beneficij, cap. primo de ver. permutatione in 6. c. clement. primo eodem. tamen id ius non impeditur per excommunicationem, cum non proueniat ex dispositione beneficij facta circa excommunicatum, sed ex facto ipsius resignantis, ex illa causa cum admissione ordinarij, & quasi ex conuentione ipsorum permutantium, licet contrarium videatur velle Suarez d. num. 11.
- 20 Quamuis si fieret t coram Papæ, seu Legato resignationis, etiam ex causa permutationis in fauorem excommunicati, sine absolutione ad effectum, quæ dari solet, non valeret admissio in fauorem illius, quia nō valet gratia, seu rescriptū impetratū ab excommunicato, c. 1. de rescript. in 6. Quid t non habet locum in gratiis concessis ab ordinario, Nauar. conf. 48. de sentent. excom. Enriquez d. lib. 13. c. 13. §. primo in tex. in fi. & gl. 1. c. l. uera M. & Suarez d. 5. tom. disp. 17. sect. 1. num. 2.
- 21 Sexto, procedit t non solum in quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, quæ conferuntur in titulum, sed etiam in quacumque dignitate, & officio Ecclesiastico etiā temporali habente vsum iurisdictionis, seu ordinis, vt est munus Vicarij, Administratoris, seu Gubernatoris Episcopatus, Legati, Delegati, ut Inquisitoris. Nam t horum omnium, licet non sint beneficium, est incapax excommunicatus: quia est incapax vsum iurisdictionis, & ordinis, ad quem hæc ordinantur, arg. c. si de clerico excommunicato. c. d. cap. postulatistis, in suaratione. Felin. in capit. cum dilectus. n. 2. de accusat. Vgolin. d. c. 13. §. 3. n. 3. c. 4. Enriquez d. cap. 13. §. 1. Sairus supra numer. 35. & Suarez d. disp. 13. sect. 1. num. 6.
- 22 Et idem est eadem t ratione in dignitatibus, seu officiis, non Ecclesiasticis habentibus iurisdictionem, nam etiam horum collatio facta excommunicato, seu electio est nulla cap. venerabilem. de electio. & ibi notat gl. verb. electus & Dd. Vgolin. d. §. 3. & Enriquez ibi, Toletus, & Sairus n. 36. sup. & Auila d. c. 6. disp. 6. dub. 7. ad fin.
- 23 Licet contra teneat t in his Suarez disp. 16. sect. 2. nempe non esse irritam, sed irritandam consequenter ad suam intelligentiam dict. ca. fin. de qua infra numero 30.
- 24 Quod tamen t accipiendum est, vbi electione, seu libera collatione conferuntur huiusmodi dignitates, seu officia, secus vbi obueniunt successione, seu ratione bonorum, vel maioratus, in quibus excommunicatus potest succedere, & solum durante excommunicatione suspenditur vsum iurisdictionis, Vgolin. dict. §. 3. numero secundo, Sairus numero trigesimo primo, & Suarez ibi, num. 6. Facit quod tradit Molina de Hispanorum primogeniis, lib. 1. c. 13. n. 13. 14. c. 67. c. li. 4. c. 11. n. 54.
- 25 Septimo procedit etiam in t excommunicato minori excommunicatione, nam collatio, electio, seu presentatio illi facta est nulla, dict. c. si de cle. excomm. intelligendo verbum, irritanda, i. e. irrita denuntianda iuxta subiectam materiam & rationem, de qua ibi, ita gl. ibi, verb. scienter, Cardin. & Abb. n. 3. & Decius in c. dilecti n. 5. de exceptio. Laniber. sup. Rebuff. in d. c. postulatistis d. 2. notab. n. 22. c. 51. seu 64. c. 93. Corraf. d. 4. p. c. 3. n. 22. Coua. dicens, magis communiter receptum, d. c. alina mutor. 1. p. §. 8. n. 3. Cuchus in d. 3. maiorib. h. 4. n. 1. n. 13. 2. Vgolin. de censur. tab. 3. c. 6. §. 3. num. 2. & Frechilla de excommunicatione, §. ar. 2. p. n. 12. c. 13. dicens communem, Armilla verb. excommunicatione, n. 5. Cosinas Philiar. sup. c. 1. p. lib. 3. c. 17. Candelabrum aureum, dicens communem de excommunicatione, n. 48. Gonzalez gl. §. 58. num. 25. & Azor d. lib. 6. c. 2. p. c. 7. q. 7. Etiam si t electores vel collatores cū excommunicatum probabili ter ignorarent, d. gl. verb. scienter, & ibi Cardin. & Abb. n. 8. P. de Baifio in directorio electionum, c. 9. 1. p. n. 3. Coua. Cuchus, Vgol. Frechi. n. 14. Armilla & Candelabrum n. 49. vbi proxime, & est communis secundum Syluest. excom. 1. num. 3. Quamuis t ipso excom. 4. n. 4. & Corraf. d. n. 22. contrarium teneant ex d. c. si ibi, scienter. Cui tamen responderetur, quod ratio illius tex. est generalis, & ideo comprehendit etiam casum, vbi fuit facta ignoranter, vt ait Vgol. ibi.
- Et ita tenendum est, t quamuis Felin. in c. dilecti, de exceptio, sub n. 4. teneat, quod excommunicatio minor non reddat electionem nullam, imo tenet, sed est irritanda per sententiam vt d. c. si ibi, irritanda. & sequuntur Ricar. in 4. disp. 18. ar. 7. quæst. 4. & Tolet. infra Sair. lib. 2. c. 22. n. 23. & Suarez d. 5. tom. disp. 24. sect. 2. a numero 13. & Lessius dist. lib. 2. cap. 34. numero 116. & Auila infra, & videtur tenere Reb. sibi contrarius d. 2. notab. n. 62. seu n. 104. Sed t & D. Ant. 3. p. tit. 25. c. 2. §. 1. & Soto in 4. disp. 22. q. 2. ar. 3. & Tol. l. 1. c. 17. & A. uil. d. c. 6. disp. 12. dub. 4. dicunt esse irritandam, si scienter fuerit facta, vt esse clarū in iure ait Man. Rodr. in sum. 1. to. c. 105. n. 1. allegans c. si de electione. voluit allegare d. c. si de clerico excommunicato. cui responsum est supra.
- Et quamuis t Lud. Lop. 2. to. 2. p. c. 17. c. 18. teneat, quod talis electio est valida, sed tamen venit rescindenda per sententiam, si facta est de excommunicato minori scienti, seu in quo fuit ignorantia crassa, nō alias & Ema. Sa. verb. excommunicatio. num. 33. quod si se ignorabat excommunicatum, non videtur inuolida. Et t quicquid inuoluant Didac. Perez ad Villad. de irregularitate c. 2. ad num. 2. Enriq. lib. 13. c. 3. §. 3. in gl. l. uera V. & X. c. 13. §. 1. & Man. Rodrig. dict. 1. tom. c. 29. n. 5.
- Octauo procedit t etiam in pensionem, vt dictum est §. 1. p. c. 5. n. 130. vbi vide.
- Sed limitatur prædicta doctrina t, primò vt non procedat in beneficij iam collati, vel sub sua expectatione cadentis acceptatione facta ab excommunicato, quæ valida est dec. 5. de concess. præben. in nouis. c. 8. de sentent. excom. in antiquis. c. 4. eod. in antiquior. Felin. in c. cum dilectus de accusat. n. 1. vers. pro quo ultimo. Staphil. de literis graue. tit. de vi & effectu clausularum, §. executor. quomodo beneficio vacanti providere possit, numero vigesimo secundo Rebuff. dict. 2. notab. numero octuagesimo seu 124. c. dict. tit. de excommunicationis non vitandis, vers. 3. fallit. Gomet. de excommunicationis, numero sexagesimo, Naua. in d. c. si quando ex. ep. 10. n. 9. Ant. Gab. concl. 8. de probat. n. 43. Coua. lib. 3. var. c. 16. n. 4. & in d. c. alina mutor. 1. p. §. 7. n. 4. Fla. Paris. de resig. lib. 10. q. 8. num. 39. Vgolin. d. tab. 2. c. 13. §. 1. num. 2. c. 2. num. 7. Frechilla d. ar. 5. 2. par. nura. 10. Cerola in praxi 1. par. verb. beneficia, §. 3. dub. c. verb. excommunicatio, causa formalis. 8. dub. Enriquez dict. cap. 13. §. 3. Lud. Lop. 2. dict. cap. 17. P. Ledesma in sum. tit. de excom. c. 6. penul. dubio, seu d. c. si. Toletus supra cap. 13. & Sairus n. 11. & posthac Gonzalez ad. reg. mensum gl. 58.

gloss. 58. nu. 26. & Azor 2. par. lib. 6. c. 7. q. 9. & lib. 7. ca. 23. §. 5.

36 Et ratio est, quod acceptatio ius & titulumque non tribuat, sed potius ad factum, quam ad ius pertineat, &c. Licet contrarium videatur velle Nauar. conf. 53. n. 3. 4. & 5. de sent. excom.

37 Beneficium tamen & acceptatum vigore expectatiue non potest ei conferri ante absolutionem, sed collatio suspendetur, donec fuerit absolutus, Nauar. Couarr. Flam. n. 40. Lud. Lopez ibi, & Sairus d. nu. 11. & Suarez n. 18. Auila d. c. 6. disp. 5. dub. 6. alias collatio esset nulla, iuxta dicta, Crescen. d. c. 14. de probatio. ad fin.

38 Nec obstat difficultas &, quam contra mouet Couarruu. ibi, nempe quod acceptatio beneficij iam collati, iuris in re acquisitionem inducere videtur, nam licet ex collatione ius in beneficio detur, id tamen non acquiritur donec acceptatio fiat, cap. si tibi absenti. de preben. in 6. Ex & quo Suarez ubi supra numero decimo quinto contra communem ait acceptationem factam ab excommunicato esse inefficacem quoad effectum acquirendi beneficium, & plus iuris quam antea habebat donec absoluitur, non tribuere, quod etiam tenet Auila d. c. 6. dub. & Lessius d. libro secundo cap. 3. numero 118. licet fateatur contrarium esse probabile, & videtur tenere Cerola d. c. 3. dub. Imo

40 & videtur amplius tenere, quod valeat non solum acceptatio, sed etiam collatio facta excommunicato, sed quod non acquirit ius donec absoluitur. Quia & responderetur, quod licet ante acceptationem non acquiratur ius in beneficio collato, tamen acceptatio ipsa non tribuit ius in ipso beneficio, sed collatio præcedens, & acceptatio tantum declarat consensum illius, cui beneficium est collatum, & habet se tanquam cōditio, sine qua non. Nec refert, quod tempore acceptationis acquisitio iuris spiritualis fiat, nam ius solum prohibet fieri collationem excommunicato.

41 Vnde è conuerso si collatio fiat excommunicato, qui am acceptauit, ablata excommunicatione non valet, vt recte tradit Enriq. d. lib. 13. c. 57. §. 3. & Lessius d. c. 34. n. 119. quicquid vult Nauar. d. c. 53. de sentent. excom. n. 3. & 4. & idem Enriquez d. lib. 13. c. 53. gl. h. in fin.

42 Et iuxta dicta est accipiendus & Caietanus in sum. verb. excommunicatio. circa fin. §. excommunicato plura sunt illicita, §. c.

43 Aut tamen & Pet. Ledesma sup. & alij excommunicatum acceptantem collationem beneficij, seu electionem, peccare nihilominus mortaliter, quia offert se tanquam minister ad exercendum ministerium Ecclesiasticum, quod non potest sine peccato, & est indignus.

44 Sed hoc non videtur & verum, & contrarium tenet Enriq. d. c. 13. §. 3. dicens, non videri peccare excommunicatum, qui sic acceptat, nisi habeat animum exercendi officium absque absolutione excommunicationis, sequitur Sairus d. numero 11. ad fin. & Auila supra & idem tenet Suarez supra numero vicesimo secundo & 23. dicens, non esse considerandum statum, in quo acceptat, sed pro quo acceptat, est enim illa indignitas, & inhabilitas temporanea, & facile mutabilis, & collatio fuit legitima. Ex quo satisfit rationi contraria.

45 Et quando excommunicatus & peccaret acceptando, coram alijs, cum quibus communicari non posset, propter communicationem cum illis, solum esse peccatum veniale, iuxta tradita per Caiet. supra. Solum in 4. dist. in c. 22. quæst. 1. art. 4. Nauar. cap. 27. nu.

28. Couarruu. dicto cap. alma mater. 1. parte §. 3. Bart. Medi. in sum. libro primo capite 11. §. 5. Angles de excomm. art. 3. §. 7. & 8. difficul. Cosm. Philiar. 1. p. libro 3. c. 15. Candelab. aur. de excomm. numero 90. Cechum de casib. reueruatis casu 1. de excomm. vers. an participans cum excommunicato peccet mortaliter. Enriquez dicto libro 13. capite 8. Ludouicus Lopez dicto cap. 18. Valon. 4. tom. disputat. 7. quæst. 17. punct. 2. Veg. in Espeio de curas. c. 12. n. 92. Tolet. libro 1. cap. 11. & 17. Sairum lib. 2. c. 11. n. 20. Suar. disp. 15. sect. 2. Auil. dicto ca. 6. disp. 8. dub. 3. Zauillos dicentem communem, quæstio. 505. & alios communiter contra Vgolin. tab. 2. capite 23. §. ultimo.

Vnde inferitur & ad illam quæstionem an excommunicatus possit optare, in qua dicendum est quod poterit optare, quando nō mutatur titulus, sed optio fit tantū quoad præbendam temporalem, & solā temporalitatem, Rota dec. 5. de concess. præb. in fi. alijs 195. in nou. & 8. de sentent. ex. alijs 126. in antiq. Domini. in cap. in fi. & Franch. n. 6. de consum. in 6. Rebuff. in d. c. postulasti. 2. notab. num. 87. Gomet. de expectatiuis, num. 60. Gigas de pensio. q. 63. nu. 15. Ant. Ga. d. conc. 8. de pro. n. 43. Cassad. dec. 17. n. 3. de præb. Frech. d. art. 5. 2. p. nu. 10. & Tolet. d. c. 13. & Gong. glo. 34. nu. 65. Auil. d. disp. 5. dub. 6.

Quod procedit etiam & si canonicus optans aliam præbendam esset notorius excommunicatus, seu denuntiatus, & extra calendarium, & communionem Ecclesiæ Hispanie puesto eo discuto, quicquid dicat Frechilla ibi, cum Doctore Michaeli Costa in leclura cap. referent. de præben. quod is optare non poterit aliam præbendam, nec valebit optio ab eo facta, quia notorius excommunicatus non potitur fructibus c. a. pastoralis, §. verum, de appellatio. & per consequens, nec optione siquidem est fructus canonicatus sicut electio, &c. Guil. Bened. q. de camerariatus Lugd. Eccles. numero 1. 11. & 12. Cui & rationi respondet, quod optio non est proprie inter fructus beneficij, quibus priuatur excommunicatus, & si electio facta ab excommunicato non valet, non est, quia sit fructus, sed quia excommunicatus specialiter prohibetur eligere & conferre, & si illa ratio valeret, idem concluderet in excommunicato occulto, qui etiam priuatur fructibus, vt in dicto §. verum.

Vbi verò mutatur titulus & debet fieri noua collatio beneficij, vt quando portionarius optat canonicatum, & canonicus dignitatem, & dimidius portionarius integram portionem, vel obtinens vnam dignitatem, aliam dignitatem, & tunc excommunicatus poterit optare, i. e. declarare suam voluntatem adoptionem, seu illam acceptare, arg. d. ex fact. §. si quis rogatus, 2. ff. ad Treb. Rota d. dec. 5. in fin. Frechilla ibi, Sairus libro secundo cap. 6. numero 13. & Suar. d. sect. prima numero 19. Auil. supra non tamen sibi facere prouideri de beneficio optato, sed tunc differri debet prouisio, donec sit absolutus, Frechilla, & Auila ibi. Et ita procedet & sententia Cardin. in d. cap. postulasti. Alciati in cap. 1. de iudicijs, num. 10. Enece de Falcon de reservatio. 4. q. 5. effectus, n. 3. & add. vlt. in fi. d. dec. 5. Rebuff. d. nu. de excomm. non vitans. vers. idem in alia. vers. 11. Couar. d. §. 7. n. 4. Vgol. d. c. 13. §. 2. n. 7. Lud. Lop. d. c. 17. & Suar. d. nu. 19. tenentium excommunicatum non posse optare, & Hier. Gonz. d. gl. 34. n. 72.

Vbi vero optio & solum operatur retentionem vnius beneficij, & dimissionem alterius vt in terminis cap. primo referent. de præben. tunc proculdubio valet

ptio facta ab excommunicato, quia tunc nullum beneficium acquirit, sed potius dimittit. Vgolin. Frechilla & Suarez *ibi*, quicquid dicat d. add. *ultima*, cum Pet. de Perusio in d. c. referente.

54 Nec obstat text. ille ubi excommunicatus ante optionem fuit absolutus, quia illud factum fuit, non quia esset necessaria absolutio ad valorem optionis, de qua *ibi*, sed quia erat excommunicatus propter eandem causam, quæ pendebat coram Papa, iuxta c. prudentiam, §. 6. de offic. del. & c. venerabilib. de sent. exco. in 6. ita Frech. *sup.* cum D. Costa in d. lect.

55 Vnde inferitur t ad accessus & coadiutorias cum futura successione, quod si sunt in forma commissaria, ita quod in euentum vacationis beneficii committatur collatio ordinario, prout committi solet, quando expediuntur in forma digno, nihil refert, quod tempore vacationis beneficii impetrans sit excommunicatus, modo tempore collationis sit absolutus. Si t vero essent in forma gratiosa, ita quod

56 succedente vacatione beneficii Papa ex nunc, prout ex tunc, & e contra illud conferret, tunc si tempore vacationis impetrans esset excommunicatus, est difficultas, quia videtur facta collatio in tempus inhabile, vel confertur in tempus inhabile, ad l. in tempus, ff. de hered. institu. leg. quid sponsa. capit. de donat. ante nup.

57 Nihilominus t dicendum est valere collationem, & prouisionem factam per Papam, &c. non obstante d. excommunicat. ex d. clausula ex nunc, prout ex tunc, & e contra, quæ facit, quod succedente vacatione collatio videatur facta tempore datæ, Cassad. decis. 3. de praben. n. 15. Ioan. Paul. decis. 71. & Mand. cons. 10. nu. 6.

58 Et t conducit ad prædicta decis. Gambari 44. quod habens regressum per cessum, vel decessum, licet sit excommunicatus tempore mortis rectoris, est locus regressui, quia excommunicatus absolutus recuperat omnia iura pristina, c. Maximum. l. 9. 7. Felin. in c. cum inter, de excep. Item, quia excommunicatus potest ea que sunt executionis gratia præcedentis, quia non requiritur nouus titulus, nec noua prouisio, sed satis est, ipsum intrare possessionem beneficii sic vacantis, quæ possessio est actus naturalis, excommunicatus autem in dubio potest ea, quæ sunt facti, ubi non requiritur actus, vel exercitium iuris, ut acceptare, secundum ea, quæ tradit Bisfig. decis. 4. de sententia excom. Rota in antiquis 720. & in nouis 195. & 307. ita conclusit Rota vigesimoprimum Ian. 1535.

59 Secundo limitatur, t vt non procedat in prouisione facta in fauorem excommunicati à Papa, vel Legato, cum clausula absolutionis à censuris ad effectum gratiæ dumtaxat consequendum in literis Apostolicis apponi solita per illa verba, teque à quibusvis, &c. Quæ nascitur ex ventre supplicationis in 2. parte in princ. *ibi*: Et cum absolutione à censuris ad effectum, &c. De qua clausula Felin. in c. Apostolica, in princ. de excep. & Staphil. de literis gratiæ, tit. de vi & effect. clausularum, §. 1. à num. 7. Boerius dec. 290. Rebuff. in praxi in forma & declaratione nouæ prouisionis, verb. teque absoluentes, & in concord. in forma mandati Apostolici, verb. quauis occasione, & segg. & in d. c. postulastis, 2. notab. à num. 67. Gigas de pension. quest. 14. in fi. Mand. de signatura d. tit. de prouiso. vers. clausula, & cum absolutione, & tit. de absolutione ab excom. & bene

60 Nauar. in c. ita quorundam, de Indeis. notab. 11. à n. 14. & in Man. cap. 27. num. 23. & num. 271. vers. 8. quod alias 273. Fla. Parif. de resignatione. lib. 4. quæst. 3. n. 53. & 62. & lib. 8. quæst. 7. à num. 110. Vgolin. de censur. tab. 1. c. 4. §. 5. num. 17. Ioann. Gutierrez can. quest. lib. 2. capi. 5. num. 94. Cosmas Philiar. de offic. Sacerd. 1. part. lib. 3.

cap. 26. Enriquez d. lib. 13. cap. 13. §. 3. Man. Rodrig. in sum. 1. tom. cap. 29. numer. 5. Vega 1. par. cap. 35. casu 15. Toletus d. cap. 13. & Sairus d. libr. 2. cap. 5. numero sex- to & 12. & Auila d. c. 6. dis. 5. dub. 2. qui istam limitationem tenent.

Quæ tamen clausula t non prodest inforde- 61 tibus, reg. hanc, c. 65. de infordecentibus, quam vide, & gloss. Soto *ibid.* Rebuff. *ibidem* reg. vltim. Nauarr. d. l. notab. undecimo à numero decimoquinto Enriq. 4. §. ter- tio & in gloss. litera F. & Sairum numero decimotertio & Auila *ibi*, nec irregulari, vt dictum est c. 11. præceden- à num. 54.

Aduertendum est tamen, quod cum absolutio il- 62 la quæ datur in literis, sit ad effectum præsentium dû- taxat consequendum excommunicatus, qui impetra- uit beneficium in forma digni, seu alias in formacô- missaria debet absolui, ante quâ fiat ei collatio à côm- missario, alias collatio erit nulla, Enriq. d. lib. 13. c. 13. §. 3. in fi. & in simili de literis ad vacatura, quod acceptans non possit habere beneficium, sine alia absolutione, nec valeat collatio illi facta per executores, seu com- missarium, quamuis madata impetratio teneat, docet Rebuff. in d. forma mandati, verb. absoluentes. Nam t 63 ista absolutio ad effectum operatur impetrationis va- liditatem propter c. 1. de resc. in 6. vt per Dd citatos, & solum prodest ad effectum, vt literæ sint validæ, & sic si sunt in forma commissaria ad effectum so- lum, vt valeat mandatum de prouidendo, si vero in forma gratiosa, ad effectum, vt valeat prouisio. Et 64 alias si illa absolutio prodesset ad effectum, vt valeret prouisio, & collatio, per commissarium & execu- torem faciendi prodesset etiam quoad excommuni- cationem, & censuram futuram post ipsas literas côm- missarias incursum, in qua ille erat tempore prouisionis, & collationis factæ per commissarium. Quod tamen dici non potest, nam solum daturâ cen- suris de præsentibus, vt patet ex verbis: Si quibus quomo- libet inmodatus existis.

Vnde etiam impetrans t sic absolutus ab excom- 65 municatione non poterit celebrare, nec diuinis te- resse, nec alia facere, cum illa absolutio sit ad effe- ctum præsentium dumtaxat consequendum, Rebuff. in praxi in dict. forma, & declaratione nouæ prouisionis, verb. teque absoluentes, à numero 15. & in dict. forma mandati, verb. ad effectum, & Cerola in praxi. 2. par. verb. ordo. §. 4. ad fin. Cosmas Philiar. d. 1. p. lib. 3. c. 26.

Nec faciet suos fructus t beneficii sic collati, Re- 66 buff. *ibi*, n. 18. Vgolin. d. tab. 2. c. 12. in princip. sub nu. 1. vers. 6.

Aduertendum est t etiam, quod per d. clausulam, 67 teque à quibusvis, &c. positam in literis Papæ absol- uitur impetrans etiam ab excommunicationibus, & censuris referuatis Papæ etiam contentis in bulla Cenzæ Domini, vt recte aduertit Nauarr. in d. capit. ita quorundam, notabili 11. numero 21. ex dicta regula Cancellariæ, dicto capit. infordecentibus. & sequitur Auila dicto dubio 2. limitans tamen, vt non procedat in excommunicatione incurfa propter hæresim, ex Felino *supra*, & Couarruu. in cap. alma mater. 1. part. §. 11. numero decimoquinto. At t per dictam clausu- 68 lam positam in literis legatorum solum absoluitur à censuris, à quibus ipse alias poterat absolui, non autem à censuris Papæ referuatis, à quibus alias non potest absolui, vt aduertit idem Nauarrus *ibi*, nu- mero 18. & Auila, quicquid dicat Rebuff. in dicta for- ma mandati, verb. inmodatus existis, vers. & an legatus cum Felino in capite ad eminentiam. de sentent. ex- com-

communicat.

- 69 Sed quamvis hoc de iure verum sit, videtur Nuntium Hispaniæ ex suis facultatibus posse per dictam clausulam absolueri ad effectum, à quibuscunque censuris etiam Papæ reservatis, à quibus alias non posset absolueri, nam in suis facultatibus habetur sequens clausula: *Et ut concessionem gratia, & licet a prædicto vigore presentium concedenda, sublatis obstaculis suam forentur effectum, quascunque personas ad effectum dumtaxat omnium, & singulorum præmissorum consequendum ab omnibus, & quibuscunque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa laicis, si quibus quomodolibet immodati fuerint, dummodo in eis per annum non infunderint, absoluerint, & absolutos fore censendi, & c. auctoritate Apostolica prædicta, tenore presentium plenam, & liberam licentiam, facultatem & auctoritatem concedimus, & indulgemus.* Faciunt illa verba: *Ab omnibus, & quibuscunque* quæ important omnimodam generalitatem, & comprehendunt, quæ alias non venirent, ut per citatos supra 1. par. cap. quinto, numero 97. Et si non comprehenderent etiam censuras Papæ reservatas, superflua esset ista clausula, & concessio. Et certe videtur Papa in ista clausula dare facultatem nuntio apponendi in suis literis clausulam absolutionis ad effectum, quam Papa solet apponere, & absolueri per eam à censuris, à quibus Papa solet absolueri.
- 71 Sed est difficultas, an Ordinarii possint uti dicta clausula in dictis prouisionibus? Et dico, quod quamvis non soleant eam apponere, nihil tamen obstat, quo minus ea uti possint, licet per eam tantum possent absolueri ab iis, à quibus alias poterant. Nauarrus dicit notabili 11. numero 18. & 22. Cuchus in institum. maiorib. libro 4. tit. 1. numero 189. & Vgolinus dicit tab. 1. c. quarto, §. 5. numero 18. Facit doctrina Nauarri in manuali, cap. vigesimo septimo, numero 183. ubi ait, iudicem posse suspendere interdictum ad aliquem effectum. Couarruius in dicto cap. alina mater, 2. par. §. secundo, numero 4. Vgolinus dicit tab. 1. cap. nono, §. 1. numero nono, & Suarez d. quinto tomo, disputat. 38. sect. 3. numero 5. qui idem ait in cessatione, disputat. 39. sectio. 4. numero quarto. Et ita feruat consuetudo Ecclesiæ, quamvis contradicat Cosmas Philarcus, & Auila quinta parte, disputat. 6. dub. 4. & 6. part. disputat. 3. dub. vi.
- 73 Tercio limitatur, ut possit quis post absolutionem retinere beneficium, quod sibi fuit tempore excommunicationis collatum, si cum eo fuerit dispensatum, ut in dicto cap. postulat. & quæ dispensatio ab Episcopo fieri potest, gloss. ibi. verb. dispensatum, quam ibi sequuntur Abbas numero 8. & alij, & Rebuffus ibidem in gloss. num. 64. dicens communem Couarruius dicto capite alina mater, 1. part. §. 7. Vgolinus dicit tabul. 2. cap. 13. §. 1. numero 3. Henriquez lib. 13. capite 14. §. 2. & capite 56. §. 1. Ludouicus Lopez dicto capite 17. Sair d. capite 5. numero 21. & Suarez d. disputat. 13. sect. prima, numero 34. & disputat. sexta, section. 4. numero 8. & 9. & Azor 2. par. lib. 6. capite 7. quest. 2. & Auila secunda parte, cap. sexto, disputat. quinta, dub. 4. licet contra teneat Cardinalis in dicto cap. postulat. Quo casu dispensatio facta, non requiritur alia collatio, ut inquit ibi Abbas, Vgolinus, & Suarez dicto numero 34. quia hæc dispensatio est quædam virtualis beneficii collatio, licet Rebuffus ibi, numero 70. & Sairus, numero 23. tutius esse dicant, ut fiat noua collatio.

Non poterit tamen Episcopus dispensare in sequentibus casibus. Primo, ubi beneficium illud conferre non potest, Rebuffus ibi, numero 68. Nauarrus dicto capite 27. numero 271. versicul. octauo, quod alias numero 273. Vgolinus supra Henriquez d. §. secundo, Sairus numero 22. versiculo secundo, & Suarez d. numero 34. & seq. Auila d. dub. 4. disput. 5. licet contra teneat Abbas ibi, numero 9. quem sequitur Azor ubi proxime, & in casu particulari, Lessius libro 2. cap. 34. numero 122.

Et ideo ubi collatio, & electio, seu presentatio ad alium spectat, non potest Episcopus dispensare, nisi illo consentiente, ut contra Abb. ibi docent Couarruius, Lud. Lopez, Sairus numero 23. & Suarez numero 37. ibi.

Et ideo etiam ubi Papa beneficium prouidet, non potest Episcopus dispensare, quia beneficium manet affectum, Abb. n. 10. & Rebuffus ibi numero 66. Couarruius, Vgolinus, Ludou. Lopez ibi, Sairus numero 22. & Suarez d. numero 34. & dixi sup. 5. par. cap. 1. nu. 138. & Simoneta de reservat. qual. 64. numero sexto. & post hæc González ad reg. mensum glo. 52. numero 22. Auila nu. 3.

Secundo, non potest dispensare Episcopus, qui scienter huic beneficium contulit; quia cum peccauerit in conferendo, non est dignus habere hanc potestatem, & c. Ita Abb. d. c. postulat. nu. 9. & ibi Alex. de Neio in addit. Rebuffus, sup. nu. 65. & Syluest. verb. excommun. 3. n. 1. vers. 9. & Sairus sup. n. 22. vers. 3. Auila d. dub. 4.

Sed contra tenet Suarez sup. numero 36. dicens, quod nulla est lex, quæ huiusmodi penam illi imponat ipso iure incurrendam, neque etiam est ipso iure priuatus potestate iterum conferendi illud beneficium: nam in dicto cap. postulat. dicitur debere à beneficiorum collatione suspendi, quæ verba non continent penam ipso iure latam, ut constat, ergo.

Respondetur tamen, non esse verisimile textum illum concedentem hanc facultatem dispensandi eam concedere illi, qui scienter beneficium tali contulit. Et quia contulit indigno, & incapaci, esse pro illa vice ipso iure priuatum potestate conferendi illud beneficium, ex c. cum in cunctis, §. fin. & cap. scriptum, vers. si vero de electio. Rebuffus, sup. num. 147. Vgolinus d. c. 13. §. 5. n. 3. & Sairus d. cap. 5. n. 33. Man. Rodrig. d. ca. 10. §. n. 1.

Et facit doctrina glo. in c. si de clerico excom. verb. 83 scienter, in fin. quæ ait priuatos esse iure eligendi pro ea vice, qui excommunicatum minori excommunicatione scienter eligunt, ex dictis iuribus, quam sequuntur Ricar. in 4. dist. 18. artic. 7. qu. 4. & Armilla, verb. electio. n. 21.

Contra quam tamen tenet Abb. ibi in eod. capite 84 fin. numero 8. dicens, contrarium communiter teneri, & in d. §. fin. ubi numero 6. cum Ioan. Andr. in reg. odia, docet, quod ille §. habet locum solum in defectibus ibi expressis: scilicet quando eligitur patiens defectum in natalibus, in ætate, & scientia, & moribus: si autem canonici eligerent patientem alium defectum, tunc non incurrunt penam, de qua ibi, quia iure non canetur, & quod idem est in collatoribus, sequuntur Frechilla d. 5. art. 2. part. numero 15. ad fin. Toletus d. libro 1. cap. 48. versic. 6. & Suarez disputat. 24. section. 2. nu. 22. & Auila p. cap. 6. disput. 12. dub. 4. ad fin.

Et hoc mihi videtur t. verius saltem quando ille alius defectus de se est temporalis, & facile mobilis,

86 cum pœnæ non sunt extendendæ ultra casus expressos, ut alias dicitur *undecima part. cap. vii. 7. dub. numero 206.* Et consequenter tenendum est contra ipsum Abb in d. ca. postulasti, & citatos, Episcopum, qui scienter contulit beneficium excommunicato, posse cum eo dispensare, ex quo non est priuatus potestate illud iterum conferendi, ut tenet Suarez *dist. nu. 36.*

87 Et facit consilium t Naua, 97. de simonia ad 8. quæst. ubi concludit, quod Episcopus autoritate Concilij Trid. sess. 24. c. 6. potest dispensare in irregularitate descendente ex delicto occulto, & ipso sciente facto, imo etiam si de consensu, & mandato eius esset perpetratum, sequuntur Cerola 2. p. verb. Episcopi, Man. Rodriguez in sum. 2. to. c. 18. n. 1. & Vega 2. part. c. 101. casu 34.

88 Tertio, non potest Episcopus t dispensare, ubi quis scienter intrusus est in beneficio, sibi excommunicato collato, propter inhabilitatem ex intrusione contractam iuxta dicta *sup. 11. par. c. vi. dub. 8. à n. 224.* Licet contra videatur tenere Enriquez in sum. lib. 7. c. 36. §. 2. in tex. & glo. litera N. & Auila d. c. 6. disp. 5. dub. 3. & 4.

89 Quarto & ultimo limitatur t prædicta doctrina, ut non procedat in possessione beneficii capta ab excommunicato, quæ valida est, non obstante excommunicatione: nam non est ius eam annullans, &c. Et illa est quid facti potius quam iuris, Selua de benef. 3. par. quæst. 4. vers. 10. numero 15. decis. Gambari supra relata, numero 58. 1. p. verb. excommunicato, causa formalis, 8. dubio, Henriquez d. lib. 13. c. 13. §. 3. & Sairus d. libro secundo cap. 5. numero 11. & Azor 2. par. lib. 6. cap. 7. quæst. 10.

CAP. XIII.

De fructibus beneficiorum excommunicati.

SUMMARIA.

Excommunicatus non amittit titulum beneficiorum a se excommunicationem habitorum, etiam inordinate: priuatur tamen ipso iure fructibus ipsorum, eosque non facit suos, nec lucratur, quamdiu est in excommunicatione maiori, etiam occultæ, licet id in sententia non exprimat. n. 90. Quamvis glo. teneat eis non priuari, nisi in sententia exprimat, &c. num. 91. Quod quamvis verum sit in suspensio ab officio, secus tamen de excommunicato, numero 92.

Excommunicatus priuatur fructibus, etiamsi non maneat in contumacia, seu non dormiat in sententia, nec sit in mora petende absolutionis, num. 93. Quamvis contra teneant aliqui, n. 94. Imo, & si iudex iniuste absolutionem differat, non erunt ei fructus reddendi, nec eos lucratur contra Suarez, licet contra iudicem habeat ius ad illos, &c. numero 95. & seq. Et quamvis Vgolinus dicat, quod fructus habebit, ubi impeditur quo minus absolutionem consequatur, &c. nu. 97.

Quamvis deposito, & suspensio à beneficio ob pœnam propter crimen, & non in contumaciam sint alimenta exhibenda, ex redditibus sui beneficii, si non habet alia unde viuat, secus tamen in excommunicato, etiamsi e-

geat, nu. 98. Quamvis contrarium teneant Syluest. & alij, n. 99.

Improbatur, quod ait Henriquez, quod beneficiatus, qui manet contumax in maiori excommunicatione, non facit fructus suos, sed si horas recitauit, & fecit officij parochi, aut canonici, retinere potest fructus suo seruitio respondentes. Nam seruitium illius, qui alias non habet ius ad fructus beneficii, quia est illis priuatus, non est sufficiens titulus ad id, quicquid idem dicat, nu. 100. Et similiter in eo, qui non habet legitimum titulum beneficii, seruitium non est sufficiens titulus, ut possit partem fructuum pro seruitio retinere, maxime si erat intrusus mala fide, num. 101. & seq. Vbi ponitur decisio Rotæ, solū posset percipere distributiones quotidianas, & alia emolumenta similia, quæ dantur pro labore, & ministerio personali, inserta tamen, n. 103.

Quod dicitur de sustentatione excommunicati, solum potest procedere pro tempore, quo excommunicatus non posset habere absolutionem, & recessit à contumacia, nu. 104. vel quando esset in extrema necessitate, n. 105.

Excommunicatus amittit fructus recuperare, aut retinere non potest post absolutionem, numero 106. Et improbat consilium Nauarri dicentis, excommunicatum satis iuste posse retinere fructus alios à distributionibus quotidianis receptos tempore excommunicationis, postquam fuerit absolutus ab ea. Et respondetur eius fundamento, numero 107. & sequente.

Excommunicatus amittit fructus, etiam ubi ante excommunicationem fructus percipiendi ipsius creditori assignati essent contra Vgolinum, cuius ratione respondetur, & c. peruenit, de fideiuss. & longe diuersum est in pensione, & subsidio, à n. 109. vique ad n. 113. ponitur dec. Rotæ.

Pensionarius excommunicatus non lucratur redditus pensionis pro tempore excommunicationis, numero 114.

Cum excommunicatus sit priuatus fructibus beneficii, est etiam priuatus administratione bonorum eius, nu. 115.

Excommunicatus non amittit fructus, quando excommunicatio est nulla, num. 116. Onus tamen docendi de nullitate incumbit excommunicato, & non capitulo, quod ei denegauit distributionem, &c. ex Rotæ, n. 117.

Non amittit etiam fructus excommunicatus iniuste, nec etiam quotidianas distributiones, nu. 118. Nec placeat quod aiunt Vgolinus, & alij, quod quando distributiones aliis acquisitæ, seu adjudicatæ, ut quia illis accrescunt, non sunt ab illis petendæ, sed ab eo, qui author fuit, seu causa iniuste excommunicationis, à nu. 119. 120. Quamvis appellatio ab excommunicatione, tanquam iniusta, non suspendat executionem priuationis, nec sit attentata, n. 121. Distributiones vero, seu fructus remanentes in mensa capitulari, ab ipso Capitulo reddendi sunt excommunicato, cum constiterit excommunicationem fuisse iniustam, aut nullam, &c. nu. 122.

Non placet etiam quod aliqui dicunt, quod excommunicatus iniuste, qui fuisset in mora petendæ absolutionis, seu qui se absoluendum non curaret, fructus eo tempore perceptos non recuperabit, à nu. 123. Quod procedet in distributionibus, & fructibus, qui residendo, & diuini interessendo lucrificant, &c. num. 124. & seq.

Canonicus seu beneficiatus excommunicatus pro causa sua

que Ecclesie non amittit fructus maxime stante statuto de hoc, & idem in canonico vicario Episcopi, seu capiti, vel à Legato Apostolico ratione officij excommunicatio, secundum Ioan. Gutierrez, de quo tamen valde dubitat author, n. 126. & 127.

Excommunicatus non amittit fructus, ubi consuevit esse, ut eos non amittat, nu. 128. Que videtur esse in Hispania, nu. 129. Et solum in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis, seu quasi, est in usu non computare canonicos, & beneficiarios excommunicatos, & c. n. 130. Et stante illa consuetudine beneficiarius excommunicatus, non videtur teneri restituere fructus temporis, quo fuit excommunicatus, sed illos lucrari, nec posse illis privari, n. 131.

Canonicus etiam excommunicatus, cuius excommunicatio, seu declaratoria, non fuit intimata punctatoribus, & sic non fuit positus extra calendarium, non videtur teneri restituere fructus, & distributiones illius temporis ex d. consuetudine, quamvis si interfuit divinis excommunicatus, poterit in penam privari fructibus, & distributionibus tunc lucrat, n. 132. & 133.

Fructus amissi per excommunicationem ad quem pertineat Doctores communiter dicunt, quod in utilitatem Ecclesie sunt convertendi, n. 134. Et sub Ecclesie utilitate comprehenditur subventus pauperum; licet non sit necessarium ut aliqua pars fructuum in usus pauperum expendatur contra Suarez à hum. 135. & duobus seqq.

Distributiones quas excommunicatus amittit, ad eos pertinent, ad quos alias pertinere solent, quotiescunque amittuntur à non residente, de quo alias nu. 138.

Reditus pensionis amissi ob excommunicationem pensionarij remanent ipsi titulari, & ipsi sunt restituendi, numer. 139.

90 **H**Actenus actum est de beneficiis & excommunicato provisis; & in excommunicatione obtentis, de beneficiis autem ante excommunicationem habitis, dicendum est excommunicatum non amittere titulum illorum, & etiam si infordeat in excommunicatione per annum, & amplius Abb. in ca. 1. de iudic. à numero 24. & ibi Decius 2. sect. 4. à numero 83. & Ripa numero 78. Rom. sing. 303. Ang. in sum. verb. excommunicatio, numero decimo septimo quorum sententiam, uti veriore confirmavit Rota in vna Segoribicen. infordeat, 5. Jun. 1598. coram D. Seraphino contra Meno. de arbit. casu 416. à num. 52. & Salcedum in praxi c. 1. 6. numero 13. & 14. ut per Gonzalez ad reg. de mensibus, gl. 15. à num. 101. Privari tamen ipso iure fructibus ipsorum, eosque non facere suos, nec lucrari, quamdiu est in excommunicatione, scilicet maiori etiam occulta, licet id in sententia non exprimitur, capit. pastoralis, §. verum, de appellat. ubi Imola, & Abb. Franchus, & Decius, Marian. Soc. in Senior in c. sacris, à numero 109. de sentent. excommunicat. Ripa dicens communem in c. 1. numero 27. de iudicis, Borgasius de irregularitate. 6. par. tit. quod sint effectus excommunicationis, Maranta in speculo advocator. 6. par. tit. de appellatio, numero 179. Gigas de pension. quaestio. 64. Mandol. de signatur. a gratia, tit. de absolutione ab excommunicatione, in fin. Couart. l. br. 3. variarum, capit. decimo tertio numero octavo, Did. Perez in leg. 1. tit. 5. libr. 8. ordin. Iulius Clarus libr. quinto quaest. 37. numero septimo, Lancellorus de attentatis, 2. par. capit. 12. limitatione 22. D. Ioan. Ocon Senator Regius in repetit. capit. vnde, de cleric. non residen. in 6. ex numero 72. Flamin. Parif. de resignatione beneficij, li. 4. quaest. 3. nu. 52. & lib. 5. q. 6. nu. 76. Ioan. Gutierrez

canon. 9. lib. 1. c. 1. ex n. 90. usque in fin. Vgolin. de censur. tabula 2. c. 12. & Manu. Rodriguez in sum. 1. tom. c. 23. n. 4. Vega 1. par. sum. c. 36. casu 1. P. Ledesma in sum. 1. par. de excommunicat. cap. sexto. Toletus in sum. 1. c. 13. ultimo effectu in novissimis editionibus, Sairus de censuris lib. 2. c. 5. nu. 24. & 30. & Suarez 5. tom. disp. 13. sect. 2. & est l. p. 31. tit. 9. paruta 1. ubi Gregor. Lopez, & est decis. Puteiz 80. lib. 1. & decij. Thams 20. in manuscrip. & decis. Farin. 121.

Quamvis & glo. in d. §. verum, verb. subtrahuntur, 91 teneat excommunicatum non privari fructibus, nisi in sententia hoc exprimitur; quod etiam tenet Pet. Navarra de restitutione lib. 2. ca. 2. numero 243. & seg. dicens, quod precise ratione censuræ non est privatus redditibus, quicunque beneficiatus excommunicatus, vel suspensus ab officio, siue curatus, siue canonicus, siue simplex habens beneficium, modo tamen officia exequatur; licet cum peccato, & Auila de censur. 2. par. cap. 6. disp. 6. dub. primo dicens, quod excommunicatus si præstat officium, lucratur fructus; nec eos tenetur restituere ante sententiam, & condemnationem iudicis, & c. & ait satis probabile Thom. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 51. numero duodecimo, & idem tenuit P. Gab. Vazquez dicens, quod in d. §. verum, non dicitur quod excommunicatus ipso facto sit privatus fructibus, nec alibi id in iure habetur, sed quod merito auferuntur.

Sed quamvis & id verum sit in suspenso ab officio, 92 quia nullibi ipso facto privatur fructibus, tamen de excommunicato communis sententia bene probatur in d. §. verum, ut recte expendunt Vgolinus d. cap. 12. nu. 1. & Suarez d. sect. 2. n. 4. & 5. post Abb. ibi, n. 17. & Franchum n. 15.

Que conclusio & ampliatur primo; ut procedat, 93 etiam si excommunicatus non maneat in contumacia, seu non dormiat in sententia, nec sit in mora petendæ absolutionis, ut tenent relati, maxime Ledesma, Toletus, & Suarez, quia id non fundatur in mora, & duratione contumaciæ, sed est effectus ipsius excommunicationis ob culpam, & contumaciam latæ.

Quamvis contra & teneant Sylvest. verb. clericus, 94 4. quaestio. vigesima quinta & verb. excommunicatio, 3. numero primo versicul. 9. Armilla verb. clericus, numero vigesimo octavo; Enriquez lib. 7. capit. 36. §. 1. & lib. 13. cap. 3. §. 3. ad fin. & cap. 13. §. 4. Cechus de casibus reservatis, casu 1. de excommunicatione, §. de malis excommunicationibus, vers. 7. Vega in sum. d. c. 13. casu 2. & in esp. de curas, cap. 12. nu. 83. Sairus d. c. 5. nu. 26. Lud. Lop. secundo tom. 2. part. capit. 18. qui ait, quod excommunicatus, & suspensus in contumaciam, per quos non stat quo minus absoluantur, non amittunt fructus.

Imo & si iudex & iniuste absolutionem differat, 95 non erunt ei fructus reddendi, nec eos lucratur: sufficit enim à principio iuste excommunicatum fuisse, licet Suarez 5. num. 16. & 20. ad fin. dicat, quod si iudex iniuste absolutionem differat ex eo tempore, quod talis iniusta dilatio incipit, omnes fructus sui beneficij sunt tali excommunicato reddendi, quia iam illud nocumentum non ex eius culpa; sed ex alterius iniuriarum est.

Sed re vera iniusta & iudicis dilatio non tollit 96 effectum excommunicationis iustæ, solum facit, ut contra eum habeat ius, & actionem ad fructus pro illo tempore amissos, & ad resarcitionem damni ex eius culpa subsecuti; Sec. arg. capiti. sacro, versio.

cumque, de sentent. excommunicat.

97 Et quamvis si Vgolinus *sup. n. 4. vers. 3.* dicat, quod fructus habeat, etiam si iure excommunicatus sit, ubi impeditur, quo minus absolutionem consequatur, huic enim subueniendum esse inquit Cardin. & Ioan. de Lignano, quos refert Decius in citato §. *verum, numero 7.* alias 18. Certe fallitur Vgolinus, nam illi solum loquuntur de sustentatione, de quo infra.

98 Secundo ampliatur, et ut quamvis deposito, & suspenso à beneficio ob poenam propter crimen, & non in contumaciam, sint alimentanda ex redditibus sui beneficii, si non habet alias, unde viuat, ne mendicare cogatur, secus tamen in excommunicato, etiam si egeat, cum possit à contumacia rescipiscens absolutionem consequi, & sic ab excommunicatione liberari, *gloss. final. in cap. studeat. 50. dist. 1. & glossa recepta, in dicto §. verum, verb. subtrahuntur, & ibi Abbas numero 16. Franchus 13. & 14. Deci. cap. 3. & alij, Borgas. Covarr. Didacus Perez, Iulius Clarus, Io. Gutierrez, à numero 96. Vgolinus numero primo, Manu. Rodriguez numero 5. Vega casu 1. Ledesma, Toletus, Suarez à numero 12. & alij supra & Nauarr. in man. cap. 25. ubi. 124. Ludouicus Lopez, 1. tom. instruct. cap. 247. & Surdus de alimentis, tit. 1. quest. 82. & tit. 7. quest. 36. & Doctores communiter. Quamvis tamen contrarium teneat Syluest. d. verb. clericus, 4. quest. 25. Sair. supra numero 82. & Enriquez dicto verb. libro 13. cap. 13. §. 4. dicens, excommunicatum fructus suae sustentationi necessarios retinere posse, etiam qui fuit*

100 in mora, quod non est verum. Nec illud quod ait, *dist. cap. 3. §. 3. ad fin.* quod beneficiatus qui manet contumax in maiori excommunicatione, non facit fructus suos, sed si horas recitauit, & fecit officium parochi, aut canonici, retinere potest fructus suo seruitio respondentes: nam seruitium illius, qui alias non habet ius ad fructus beneficii, quia est illis priuatus, non est sufficiens titulus, ut ratione eius possit partem fructuum recipere, quicquid etiam dicat idem Enriquez dicto libro decimotercio, cap. 32. §. tertio *litera X.* sed tunc alius sumptibus illorum fructuum beneficio inferuire, & eius munera obire debet, Vgolinus numero tertio, & Suarez numero vigesimoquarto supra.

101 Et similiter in eo, qui non habet legitimum titulum beneficii, seruitium non est sufficiens titulus, ut possit partem fructuum pro seruitio retinere, maxime si erat intrusus mala fide, quicquid dicat Nauarr. *conf. 2.* alias §. numero 5. de filiis presbyterorum. & cum eo ipse Enriquez d. cap. 3. §. 3. *litera C. & cap. 14. §. 3. ad fin.* Manu. Rodriguez 1. tomo, cap. 29. num. 5. ad fin. & Suarez *disp. 13. sect. 1. nu. 3.* & Auila *dist. 6.6. disp. 6. dub. 7. vers. ex dictis in hoc dubio*, cum istud seruitium sit exhibitum gratis, siue titulo beneficii, & ex alia parte non sit conductus ad illud, sed illud fecerit tanquam titularis, & ratione beneficii, quod non est suum.

102 Et ita videtur tenere Rota in vna Placentina parochialis de Malpartida 20. Octobr. 1595. coram D. Lita, quae sic ait: Domini censuerunt posse procedi ad declaratoriam contra Michaellem pro illo residuo ducatorum 400. occasione fructuum perceptorum à die mota litis citra, nec non & pro expensis, in quibus alias per tres conformes condemnatus fuit, nam stante eius proteruita in soluendo, quod debet, & quod litere executoriale eidem intimatae fuerunt, quodque iam diu lapsus est terminus, eidem postmodum ex benignitate Rota pro dicta solutione faciendae concessus, & nunquam paruit,

aliaque omnia de iure seruanda ad effectum praedictam seruata fuisse ex actis constet. Nec obstat dixerunt Domini, quod dicti ducati 400. ab Archidiacono de Medellin fuerunt, de reatibus ex fructibus contra dictum Michaellem liquidatis pro seruitio, quod praestitit in dicta Ecclesia, quia ultra quod Archidiaconus praedictus ex meritis Rota executor, non habuerit circa hoc iurisdictionem aliquam, Immo in cap. de cetero, num. 1. ibi, mora est, de re iudicata, cum aliis per Specul. de executione sententiae. §. 2. numero 6. vers. sed vtrum sententia, ista detractio est iniusta, cum inultus beneficii possessor teneatur restituere à die mota litis, non tantum omnes fructus, sed etiam distributiones quotidianas perceptas, quae non dantur, nisi interessentibus pro seruitio, ut fuit dictum in causa Saens, beneficii de Anso. 16. Ianuarij 1577. coram illustrissimo Lancello, quod fortius procedere debet hoc in casu, ex quo Dom. Michael erat intrusus, authentic. multo magis, C. de sacrosanct. Eccles. Neque etiam obstat dixerunt Domini commissionem admissionis, ad cap. Odoardus, obtemperant pro parte Michaelis, per quam mandatur, quod reseruata in sine litis solutione ducatorum 400. & expensarum, procedatur in causa ad vltiora, quia fuit dictum, quod ex quo dicta commissio continet clausulam confitio de paupertate, ei non potest suffragari, nisi prius dicta conditio purificata, & sic probata ipsa paupertate, quam non probata fuit resolutum sub die 26. Mar. 1593.

Solum posset is qui non habet legitimum titulum percipere distributiones quotidianas, & alias emolumenta familiae, quae dantur pro labore, & ministerio personali, ex quo sunt merces laboris, incerta tamen, nam distributiones certas, & assignatas perceptas teneretur etiam restituere, iux. d. *decisione n Placentinam, & d. preced. par. 3. à nu. 116.* quae sunt videnda.

Illud autem de sustentatione & excommunicati 104 solum potest procedere pro tempore, quo excommunicatus non potest habere absolutionem, & recessit à contumacia, Decius numero 18. & Nauarr. *sep. idem Nauarr. conf. 37. de sententia excomm. numero 10. & 11.* Ioannes Gutierrez numero 101. Surdus dicto tit. quest. 82. numero 10. & d. tit. 7. quest. 36. numero 7. & tit. 8. priuileg. 83. numero 16. Manuel Rodriguez d. numero 5. Vega d. casu 1. & Suarez numero 16. & alij. Vel quando esset in extrema necessitate, *gloss. dicto verb. subtrahuntur, in fin.* quam omnes sequuntur recte Decio ibi, numero 19. Abb. d. numero 16. Franchus numero 13. & 14. Ioannes Gutierrez numero 102. & 134. Vgolinus supra numero 41. vers. 4. Surdus d. q. 82. à num. 9. & d. q. 36. num. 6. & 7. & d. priuileg. 83. numero 14. Manuel Rodriguez & Vega ibi, & Toletus supra.

Tertio ampliatur & ut excommunicatus amissos 106 fructus recuperare, aut retinere non possit post absolutionem, ut per allegatos, maxime Abb. n. 22. Franchum 21. & Baldum 20. in d. §. verum, & Vgolinum d. n. 1. vers. 7. & Toletum supra. Sairum num. 24. & Suarez nu. 20.

Vnde apparet esse falsum & consilium Nauarr. 54. de sententia excomm. numero 2. ubi ait excommunicatum satis iuste posse retinere fructus alios ex distributionibus quotidianis sui beneficii receptos tempore excommunicationis, postquam fuerit absoluitus ab ea, arg. eorum quae ipse tradit in cap. non liceat Papa, 12. quest. 2. §. 12. Quae tamen longe diuersa sunt, nam excommunicatus non priuatur fructibus ratione defectus tituli, sed ratione censurae, nec

ec absolutio dat nouum titulum, sed solum tollit impedimentum censuræ respectu fructuum futurorum, non vero respectu fructuum iam amissorum, & si post absolutionem restituendi essent fructus amissi, excommunicati diutius in contumacia permanent, &c.

109 Quarto ampliatur, vt procedat etiam vbi ante excommunicationem fructus percipiendi, creditori ipsius clerici assignati essent, secundum tradita à Doctor. in c. peruenit. de fideiusso. quicquid dicant Vgolinius sup. n. 4. vers. 7. & Sairus n. 25. ad fin. quia illa assignatio intelligitur si illos clericus lucratus fuerit, non alias.

110 Nec obstat ratio à Vgolini, quod alteri per alterum iniqua conditio fieri non debet, nam cum isti fructus non sint excommunicati, nulla sit iniuria creditori, & si ille incidit, aut perseuerat in excommunicatione in fraudem creditoris, male facit, non tamen propterea illos debet lucrari, & per consequens non potest illos habere creditor cum eos debeat habere ex persona clerici.

Nec obstat etiam tex. in d. c. peruenit. & quod dicit Ab. in c. Apostolica. nu. 7. de except. nam ibi non agitur de suspensione à beneficio absolute lata, sed de suspensione lata post assignationem creditori factam, sine praeiudicio ipsius, vt ibi ait Abbas. Et longe à diuersum est in pensione, & subsidio, de quibus supra l. p. c. 5. à n. 226. nam illa sunt onus ipsorum fructuum, & sic cum ipsis transeunt ad quemcumque vadant, vt ibi diximus.

113 Et ita plane tenuit Rota in vna Mediolanen. fructuum 20. Iunij 1597. coram Domino Pamphilio, in qua fuit resolutum, Dandum esse declaratoriam contra S. siante eius contumacia in non parendo literis executorialibus, Dd. in cap. primo, vbi Abbas numero 10. Ripa 29. de iudic. & non obstante praeiudicio, quod ex ea inferretur anterioribus creditoribus in fructibus beneficii eis assignatis, cap. pastoralis, §. verum. de appellatio. Quia non est impediendus, cap. posterior creditor, quo minus contra personam debitoris, cuius respectu non consideratur prioritas hypotheca, vtatur hoc remedium in subsidium à iure inuenito contra inobedientes, vt à communionem fidelium exclusi, & fructibus beneficiorum priuati, & ad omnes actus legitimos inhabiles redditi tandem tadio affecti pareant mandatis superiorum, sicut vti potuisset remedium iuste carcerationis ex qua idem praeiudicium anterioribus creditoribus oriretur, iuxta notata in cap. vnico, vbi Probus numero vigesimo secundo de cleric. non residen. in 6. Felin. cap. cum omnes, numero 22. de constitutio. & in cap. Apostolica, numero 2. de exceptio. cum aliis per Conarru. variar. libro 3. cap. 13. numero 8. versicul. 11. cum seqq. Nec obstat quod S. fuerit admissus ad beneficium, cap. Odoardus, quia ista admissio non afficit C. quem non constat fuisse citatum saltem legitime, & potius contrarium suadeur ex appellatione per ipsum interposita à die habite notitia, quæ non admittitur, nisi in ignorante, vel in scito contumace, Rota decisio. 1. & 16. de dolo, & contumac. in nouis, vltra quod sententia respectu C. esset manifeste iniusta, cum iam resolutum fuerit S. tanquam improbum, & dolum litigantem dicto beneficio, capit. Odoardus, iuuari non posse aduersus C.

114 Quinto ampliatur etiam in pensionario excommunicato, vt non lucraretur redditus pensionis pro tempore excommunicationis, Suarez sup. n. 21. & dictum est l. p. c. 5. à n. 131. vbi vide.

Sexto ampliatur, etiam vt cum excommunicatus

2. Tom.

sit priuatus fructibus beneficii, sit etiam priuatus administratione bonorum eius, Abb. numero 18. Franchus 17. & Decius 12. in d. §. verum, Nauarr. capite 27. numero 22. vers. 10. dicens, excommunicationem suspendere ab officio, & beneficio Vgolini. d. l. cap. 12. §. 1. plures allegans Sairus supra numero 31. & Suarez numero 6. facit capit. veritatis, in fin. de dolo & contumac.

Limitatur tamen prædicta conclusio, primo, etiam vt non procedat, quando excommunicatio est nulla, nam quod nullum est, nullum producit effectum, nec dicitur quis excommunicatus, nisi excommunicatio valeat, l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudicata, & tenent Dd. citati limitatione sequenti, & Rota in vna Salamantina censurarum, 1. Iunij 1594. coram Domino meo Corduba. In qua etiam tamen 11. Decembris 1595. coram D. Seraphino fuit resolutum, Onus docendi de nullitate censurarum incumbere excommunicato, & non cap. quod ei denegauit distributiones ratione excommunicationis, & censurarum ad decisionem Veralli 16. lib. 1. & c.

Secundo limitatur, vt non etiam procedat in excommunicato iniuste, gloss. in d. §. verum, verb. subtrahuntur, & ibi Bald. numero 20. Abbas, Franchus, Decius, & alij, Felin. in cap. Apostolica. de exceptio. num. 12. Borgasius, Couarr. Didacus Perez, Iulius Clarus, Lancellotus, D. Ioan. Ocon. sup. Vgolinius, dicto cap. 12. numero 4. Ioann. Gutierrez à num. 135. Follerius in pract. criminali can. 3. p. cap. 33. numero 11. Surdus dicto tit. 1. quæst. 82. à num. 14. Enriquez lib. 13. cap. 13. §. 4. & cap. 15. §. 2. Manuel Rodriguez sup. num. 6. Vega dicto casu 2. Toletus sup. Sairus num. 25. & 27. & Suarez d. sectio. 2. num. 20. & alij sup. relati. Qui dicunt, quod excommunicatus iniuste non solum fructus, sed etiam quotidianas distributiones, sicut alij legitime impediti habebit, & est decis. Thanis 26. & fuit resolutum in dicta Salamantina censurarum, 1. Iunij 1594.

119 Aiunt tamen etiam Vgolinius ibi, Sairus n. 27. & Suarez n. 23. quod quando distributiones aliis acquisitæ, seu adiudicatæ sunt, vt quia illis accrescunt, non sunt ab illis petendæ, sed ab eo qui author fuit, seu causa iniustæ excommunicationis. arg. d. c. sacro, vers. cunque, de senten. excommunicatio.

Quod mihi non placet, etiam nam excommunicatio iniusta non habet in rei veritate hunc effectum priuationis fructuum, cum res quæ culpa caret, in damnum vocari non debeat, cap. secundo, & ibi glossa prima de constituto. & ideo excommunicatus iniuste nunquam amisit fructus, aut distributiones etiam durante excommunic. quicquid dicat idem Suarez numero vigesimo, & consequenter illi reddendæ sunt distributiones ab iis, quibus adiudicatæ, & etiam traditæ fuerint. Quamuis etiam verum sit, quod appellatio ab excommunicatione, tanquam iniusta non suspendat executionem priuationis, nec sit attentata, quia excommunicatio trahit secum executionem, vt in d. §. verum, & ibi Imola, Franchus numero 21. & alij, Maranta, Lancellotus, & Ioan. Gutierrez numero 136. sup. & Duennas reg. 42. numero octauo. Distributiones etiam vero, seu fructus remanentes in mensa capitulari, ab ipso capite reddenda sunt excommunicato, cum constiterit, vt excommunicationem fuisse iniustam, aut nullam, etiam si fuissent iam aliis diuisi, & distributi, quia capit. semper est idem. l. proponatur. ff. de iudic. Ioan. Gutierrez dicto numero 236. in fin.

Sublimitatur etiam tamen hæc limitatio, vt non

procedat in iuste excommunicato, qui fuisset in mora petendæ absolutionis, seu qui se absolvendum non curaret, qui fructus eo tempore perceptos non recuperabit, eo quod sua culpa tunc in excommunicatione iacet, ita Borgasius *sup. nu. 17.* quem refert Ioâ. Gutierrez *nu. 135. in fin. Vgolin. d. num. 4. & Sairus d. nu. 25.*

124 Sed hæc sublimitatio tibi mihi non placet, nam si excommunicatio iniusta non habet effectum priuationis fructuum ex se, non habebit eum, etiam si excommunicatus fuerit in mora petendæ absolutionis.

125 Procedet tamen tibi sublimitatio in distributionibus, & fructibus, qui residendo, & diuinis interessendo lucrisunt, vt tenet Didacus Perez *supra*, quem refert Ioannes Gutierrez *num. 137. in fin. idem Manu. Rodriguez dict. numer. 6. & Vega dict. casu 2.* nam si per excommunicatum steterit quo minus absoluitur esset, & mora ei posset imputari in petenda absolutione, per eum staret quo minus resideret, & diuinis interesset, cum posset remouere impedimentum, & non remoueret, & per consequens non lucraretur illos fructus, & distributiones, tanquam legitime impeditus, quamuis si haberet dies absentiae, & recreationis, lucraretur tunc in illis dictos fructus.

126 Tertio limitatur tibi dicta conclusio, vt non procedat in canonico, seu beneficiato excommunicato pro causa suæ Ecclesiæ, maxime stante statuto de hoc, prout adest in hac Ecclesia, & Ciuitaten. ita Ioâ. Gutierrez *sup. d. nu. 124.* qui idem dicit in canonico, seu alio beneficiato existente in seruitio Episcopi, nempcius Vicario, & a fortiori Vicario *cap. sede vacante*, vel Delegato Apostolico, qui ob eam causam ratione officij fuit excommunicatus. Sed ego tibi valde dubio de tota hac limitatione, videtur enim esse contra ius canonicum.

128 Quarto limitatur, tibi vt non procedat vbi consuetudo est, vt excommunicati fructus non amittant, ita Rebuff. *in repetit. dict. capit. postulat. de clerico excommunicato, not. ab 2. numero octuagesimo quarto.* qui consuetudine non obseruari inquit, vt clerici excommunicati beneficiorum fructibus priuentur, nisi quoad distributiones quotidianas, & refert, & sequitur Vgolinus *dict. capit. 12. ad fin. & eodem relato Suarez dict. section. 2. ad fin.* ait, cum hoc ius posituum sit, non esse dubium, quin potuerit per contrariam consuetudinem derogari, sibi tamen non constare talem consuetudinem vniuersalem esse, vbi tamen de illa constiterit, posse quem cum ea conformari.

29 Et quidem in Hispania tibi videtur esse huiusmodi consuetudo, & ita obseruari, videmus enim frequenter clericos habentes beneficia excommunicatos, tam à iure, quam ab homine & nunquam visum est, nec auditum, nec intellectum aliquem restituere fructus temporis, quo fuit excommunicatus, nec ab eorum perceptione, & administratione se abstinere, nec ad id cogi per superiores. Et solum tibi in Ecclesiis cathedralibus, vel collegiatis, seu quasi est in vsu non computare, seu numerare canonicos, & beneficiatos excommunicatos, quoad distributiones, & fructus, quos habent in mensa, seu massa communi, sed illos ponere extra calendarium Hispanie en discento, quando excommunicatio, seu declaratoria est intimata punctatoribus Hispanie contadores, quod etiam videtur faciendum, quando esset excommunicatus no-

torius, seu manifestus. maxime si esset notorius clerici percussor.

Vnde stante illa tibi consuetudine beneficiatus excommunicatus non videtur teneri restituere fructus temporis, quo fuit excommunicatus, sed illos lucrari, nec posse illis priuari, etiam per sententiam, etiam aliquo petente, cum ius nil aliud statuat, nisi priuationem ipso iure, quæ tamen per dictam consuetudinem videtur sublata.

Imo & canonicus tibi seu præbendatus Ecclesiæ Cathedralis excommunicatus, cuius tamen excommunicatio, seu declaratoria non fuit intimata punctatoribus, quia forte erat excommunicatus à iure, vel alias, & sic non fuit positus extra calendarium, non videtur teneri restituere fructus, & distributiones illius temporis, ex d. consuetudine. Quamuis tibi si inter fuit diuinis excommunicatus, poterit in penam priuari fructibus, & distributionibus tunc lucrativis.

Sed stante, quod tibi excommunicatus fructus amittat, quæritur ad quem illi pertineant, & Dd. communiter dicunt, quod in vtilitatem Ecclesiæ sunt conuertendi, *arg. capit. penult. in fin. de clericis non resident. & cap. 2. de officio ordinarij n. 6. ibi: Sed ipsi Ecclesia cedere*, ita Abb. & Franchus *numero 22. & Decius 21. in dict. §. verum. Felin. in dict. cap. Apostolica, numero 12. de except. Nauar. consil. 37. ad fin. de temporibus ordinat. Vgolin. dict. capit. 12. numero 3. Suardus dict. tit. 1. quasi. 82. numero 16. T oletus sup. & Sairus numero 28.* (qui idem dicunt de suspensio cum glos. verb. suspensus, in cap. 2. de vita & honestate clericor.) & Suarez *sup. num. 24.* Quæ tan en tibi existimat sub Ecclesiæ vtilitate comprehendendi subuentionem pauperum, & egenorum, imo existimat necessarium fore, vt aliqua pars fructuum in huiusmodi vsus expendatur, præsertim illa, quam secundum prudentis arbitrium deberet beneficiatus ipse, si conuenienter dictis fructibus vteretur, in huiusmodi eleemosynas expendere, & hanc distributionem, si res sit publica, & præsertim si ad forum contentiosum deducta est, ex autoritate superioris, aut iudicis fieri debere: si vero sit occulta, ab ipsomet excommunicato, eiusque arbitrio fieri posse, qui si huiusmodi fructus in pios vsus expendat in sua Ecclesia, suæ obligationi satisfaciet. Hæc Suarez. Cuius doctrina tibi mihi placet, quatenus ait sub Ecclesiæ vtilitate comprehendendi subuentionem pauperum, quod etiam videtur tenere Nauar. *capit. iulo 25. numero 123. & Ludou. Lopez 1. tomo instruct. capitulo 145.* dum quoad modum restituendi æquiparant perditum, seu amissum ob excommunicationem, suspensionem, aut aliam quamcunque causam perditum ob causam non recitandi, quia de similibus idem est iudicium: ac perditum ob causam non recitandi erogandum est in vtilitatem, seu fabricas ipsorum beneficiorum vel pauperum eleemosynas, vt in constitutione concilij Lateranen. vltimi, & Pij V. 138. supra adducta 3. p. cap. 1. numero 5. & sequitur Auila 2. p. capit. 6. dispo. 6. d. b. 10. 2.

Non placet tamen, quod tibi Suarez ait necessarium fore, vt aliqua pars fructuum in vsus, & eleemosynas pauperum expendatur, satis enim est in vtilitatem Ecclesiæ, seu beneficij, aut alium vsu pium expendi, non enim est lex, aut ratio, quæ ad aliud cogat.

De distributionibus tibi autem quotidianis, & fructibus habentibus modum distributionum, dicen-

dicendum est, vt sup. 3. p. c. 2. 2. 4. dubio, ex nu. 4. 43. nam vt ait Suarez sup. nu. 22. & 23. distributiones quas excommunicatus amittit, ad eos pertinere solent, ad quos alias pertinere solent, quotiescunque amittuntur à non residente, & vide dicta 3. par. c. 3. dubio 13. n. 36.

39 Reditus etiam pensionis, & amissi ob excommunicationem pensionarij remanent ipsi titulari, & ipsi sunt restituendi, vt dictum est d. 1. par. c. 5. nu. 133. cum ab ipso soluantur, & sit onus ei impositum, à quo manet liber pro tempore excommunicationis, &c.

CAP. XV.

Quod non sit suspensus, seu interdictus.

SUMMARIA.

Suspensis ab officio, vel beneficio, non possunt beneficia conferri, sed illorum sunt incapaces, prout sique eis facta est nulla, n. 1. Quamvis Suarez dicat non esse irritam, sed irritandam, n. 2. & n. 3. ponitur decisio Rota, & n. 4. allegatur alia, & idem est in interdictis personaliter, n. 5.

In prouisionibus Apostolicis sit absolutio, non solum ab excommunicatione, sed etiam à suspensione, & interdicto ad effectum gratie consequendum per illam clausulam, teque à quibuscumque, &c. n. 6.

Videatur collationem beneficij factam clericis concubinarijs seu fornicarijs notorijs esse nullam, n. 7. nam y sunt suspensi ab officio, & eorum officia audire est prohibitum, n. 8. Etiam in minoribus constitui contra aliquos, n. 9. & 10. & n. 11. & seq. ponitur declaratio S. Congregationis, atq. adeo si celebrant, sunt irregulares, n. 13. & seq. & sunt etiam suspensi à beneficio à n. 15. & seqq.

Sed contrarium tenent alij, nempe clericos concubinarios notorios non esse suspensos, verà suspensione censurà directe inducta in penam, sed suspensione ratione cuiusdam honestatis ab ipso canone facta ob decorem potius quam in penam directam criminis, vel principaliter à Deo, & à canone per approbationem, & sic celebrantes non effici irregulares, à num. 19. & seqq. Et respondetur capit. præter, & capit. si qui sunt 32. distinct. & cap. sacerdotibus 50. distinct. & cap. fin. de cohabit. clericorum ad numer. 25. & seqq. Quod magis obstat est dict. declaratio S. Congregationis, numero 31.

Dato quod ista suspensio esset vera censura de iure, potest dici etiam iam non esse in usu, à num. 32. & seqq. & ad d. declarationem S. Congregationis dici potest respondere de iure, & non tollere consuetudinem, numero 35.

Etiam seclusa consuetudine non teneretur hodie vitare clericos concubinarios seu fornicarios notorios per sententiam, aut confessionem in iudicio factam, aut per operis evidentiam, & notorietatem factam, nisi per iudicem fuissent publicati, & denunciati, ex extraneitate ad euitan. scandala relata per citatos, num. 36. Quae etiam hoc casu procedit, & est seruanda, numero 37.

Quod procedit etiam in concubinarijs notorijs notorietate facti, num. 38. Quamvis in hoc contrarium teneant Cosmas, & alij, ex exceptione de notorio excommunicato posita in d. extraneitate in iuxta literam Concilij Basiliensis, nu. 39. Quam exceptionem habere etiam lo-

2. Tom.

cum, & extendi paritate rationis ad suspensos, & interdictos, ita notorios, tenet Cosmas, & alij, n. 40.

Resp. 1. d. extraneitatem non esse usum receptam cum dicta exceptione de notorio excommunicato, sed cum sola exceptione de notorio clerici percussore, iuxta literam Concil. Constant. n. 41. & 42.

Resp. 2. quod etiam reuera litera Concil. Basiliensis, verus est, exceptionem de notorio excommunicato non habere locum in suspensis, & interdictis notorijs, numero 43. Nec potest dici esse eandem rationem, numero 44.

Hodie solum tenentur euitare excommunicatos in duobus casibus, scilicet, quando est notorius clericus percussor, aut publice denunciatus specialiter, & expresse, n. 45. Quod non solum procedit in excommunicato generaliter à iure, vel ab homine, sed etiam in excommunicato ab homine specialiter, & nominatim, nam etiam iste non est euitandus, nisi si publicatus, & denunciatus in Ecclesia, seu loco publico, num. 46. & seqq. ubi recte expenditur, & inducitur dicta extraneitate, quamvis contrarium teneant Felinus, & alij, numero 49. & 50. Et quid seruetur in Episcopatu Abulen. n. 51.

Contra illam sententiam, quod clerici concubinarij notorijs sint suspensi à beneficio, tenent alij, & usus & consuetudo est in contrarium, n. 52. Et supposito quod non sint à iure suspensi ab officio suspensione censurà, nec etiam à beneficio, n. 53. & supposito, quod ita essent ab officio suspensi, verus est, non esse à beneficio suspensos, nu. 54. & 55. Resp. d. c. præced. & nu. 56. cap. si quis amod. 81. dist.

Esto vera esset illa sententia, quod suspensi ab officio sunt suspensi à beneficio, tamen supposito, quod clerici concubinarij notorijs non sunt ab officio suspensi censurà, non potest dici, quod sint à beneficio suspensi, n. 57. Sed absolute verus est, suspensum ab officio, sine à iure, siue ab homine, non esse suspensum à beneficio, quoad ea, quae competunt non interuentibus diuinis, nisi aliud constet ex mente disponentis, n. 58. & suspensus ab officio, si interit diuinis, quamvis peccet, lucratur distributiones, n. 59.

Cum clerici concubinarij notorijs non sint suspensi à beneficio, nec ab officio suspensione censurà, saltem ex consuetudine, valebit collatio beneficij eis facta, num. 60. Quamvis clericis concubinarijs etiam non notorijs non debent beneficia conferri ex defectu morum, n. 61. Nec debent presentari ad beneficia, & si presentarentur, & opponeretur de concubinato seu fornicatione, presentatio non procederet, nisi essent emendati, n. 62.

De penis concubinatorum, & an sint priuandi beneficijs, remissus, n. 63.

Suspensis itidem ab officio, & vel beneficio, non possunt beneficia conferri, sed illorum sunt incapaces, prout sique eis facta est nulla, capitulo cum dilectus, versic. quia nobis, de consuetud. & ibi glos. verbo, cessauimus, cap. per inquisitionem, de election. & ibi glos. fin. in fine, & Abb. numer. 8. cap. cum bona, de arat. & qualitat. & ibi glos. verb. suspensi, & verb. postmodum, & Abbas num. 6. Et facit cap. fin. de clerico excommunicato, glos. etiam in capit. tanta, de excessibus prelator. verb. irritas, & glos. in cap. cupientes, §. ceterum, de election. in c. verb. beneficiis, in fine, Abbas etiam in capitulo Apostoli c. de exceptio. n. 8. Bertach, de Episcopopo, 2. lib. 1. part. quest. 5. Lamber, de iure patron. 1. part. 2. libro quest. artic. 2. Corral, de benefic. 4. part. capit. 31. num. 22. Nauar. in man. cap. 25. numero 233. & cons. 10.

I 2